

Publicerad 2006-10-04 12:51 av MuninWolflady

...en sanning med modifikation?

Ensam är stark..

Du lyser tjejen!

Å fan, tänker jag och stänger
dörren medan ångesten sipprar ut ur
mina gulgröna tapeter och jag
spyr över spegelbilden då jag släpper ut
det vilda håret från sitt välpolerade
fängelse.

Du är så begåvad tjejen!

Och ensam, tänker jag medan jag läser
det enda och oerhört långa mejlet den här veckan
och skrattar tyst men inte bittert
än så länge eftersom jag vet att
styrka skrämmer många
som sagt att dom
älskar...mig. För...

Du är otrolig som klarat av...tjejen!

Jasså, tänker jag medans håret
fastnar i hårborsten i stora kockor när ingen
ser det och jag spolar snabbt ner beviset
i toalettstolen medan jag sjunger en
glad Povel-visa. Men vilket pris har
jag betalat, priset som ingen sett för
ingen fanns vid min sida när jag
betalade.

Jag undrar jag tjejen!

Varför människor så gärna beskriver
uppoffrande kärleksönskningar men
egentligen är så skitnodigt rädda
för kärlek och vänskap.

Vad är dom rädda för?

Vad är vi rädda för?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MuninWolflady med Poeter.se id #10413 innehar upphovsrätten